

De loop van ons verhaal voert ons weder tot de Eras-
miaansche school terug. Sylvius had, zooals wij boven
zagen, wegens zijne hooge jaren en zijne hardhoorigheid
reeds in 1719 het rectoraat neergelegd en zijne plaats in
de Lange Torenstraat was ingenomen door Johannes Jens
of Jensius, naar wien Texelius al dadelijk «sijne discipelen
inde litterature hadde gerenvoijeert». Men wenschte den
nieuwen Rector den hoogleeraarstitel in het Latijn, het
Grieksch en Eloquentie, dien hij reeds vroeger te Dord-
recht gevoerd had, op te dragen, «tot bevorderinge vande
studien vande jeugt van dese stad en tot gerustheyd vande
ouders, bijzonderlijk ten aenzien vanden eerste tijd nae
de promotie uijt de scholen» (1). Hij werd dan ook Professor
humaniorum litterarum (2), doch niet voordat er vier heeren
als curatoren gecommiteerd waren tot het opzicht op de
lessen en institutie van de professoren en lectoren en een
«Ordre op het opzigt en Reglement op de lessen en in-
stitutie van de Professoren en Lectoren» voorloopig was
gearresteerd (3).

Op dit provisioneele reglement is nooit een ander ge-
volgd: men vindt het in zijn geheel onder Bijlage C.

Jensius was wel aangesteld tot Hoogleeraar, maar buiten
bezwaar van de stadskas. Doch dit was niet geschied
«sonder dat hoope aen hem was gegeven dat in het ver-
volgh gelijcke gunstige reflectie op desselfs persoon als op

---

(1) R. d. V. 28 Maart, 3 en 17 April 1719.

(2) Hij aanvaardde 9 September 1719 zijn ambt met een redevoering
«de Jure Imperii et Obedientiae». (Archief der gemeente Rotterdam).

(3) R. d. V. 17 April 1719.

De vier heeren waren: Beijer, van Hogendorp, Groeninx en de
pensionaris van Hoornbeek. Misschien heeft Jens de hand wel in
het ontwerpen van dit stuk gehad, want hem bezielde, zooals de
geschiedenis der Erasemiaansche School onder zijn bestuur leert,
een ware hartstocht voor reglementen.